

РЕШЕНИЕ

№ 3800

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **773** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.194 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Р. П. М. от [населено място] срещу Заповед №513з-10110/22.11.2022 година на Директор СДВР, с която последният наложил на Р. П. М. - старши полицай в 01 група на Сектор "М." към Отдел "Охранителна полиция" дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се, че ДНО неправилно е приел, че същата е извършила дисциплинарното нарушение и е допуснал и нарушение на материалния закон, като заповедта е издадена при несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Р. П. М. редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 от АПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Директор СДВР редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Д. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано по реда на чл.78,ал.5 от ГПК. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 513з-11297/30.07.2020 година оспорващият М. е временно преназначена на длъжност- Старши полицаи в 01 група на Сектор „ М.“ към Отдел „ Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР за срок от 2 месеца.

Със Заповед №513з-4450/07.06.2021 година оспорващият М. е преназначена на длъжност-Старши полицаи в 01 група на Сектор “М.“ към Отдел“ Охранителна полиция“ по допълнителен щат към СДВР.

На 12.07.2022 година до Директор СДВР е депозирана Докладна записка от Началник сектор ООДЦ- СДВР, в която посочил, че на 11.07.2022 година в 11 часа в ОДЦ- СДВР е получен сигнал от ЕЕН 112 за гражданин, обаждащ се от мобилен телефон и представящ се като Х. А., който съобщил, че на МС“ О.“, изход към МОЛ С. е бил спрян за рутинна проверка от полицейски служител от женски пол, който не му се представил, поискал му лична карта, направил е проверка, след което му е поискала личния номер, а той попитал за какво става въпрос, при което полицаят започнал да го обижда и блъска, ударила му телефона в земята ми хвърлила личната карта.

Със Заповед № 513з-6514/01.08.2022 година Директор СДВР заповядал да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от младши инспектор Р. М.- старши полицаи в 01 група на сектор“ М.“ към Охранителна полиция по допълнителен щат към щата на СДВР, определил състава на комисията, която следва да извърши проверката- Председател – Старши инспектор Р. И. С.- Началник на 02 група в Сектор “М.“ към Отдел „ Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, Б. С. Б.- Старши инспектор - Началник 01 група на Сектор „ М.“ към Отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, Ц. П. В. – главен юрисконсулт в 01 Сектор“ Административно и правно обслужване“ към Отдел“ Координация и информационно аналитична дейност при СДВР, определил срока за извършване на проверката- два месеца от издаване на заповедта.

Заповедта е връчена на оспорващия на 11.08.2022 година и на подпомагачия в защитата адвокат П. Бозов, като преди това на дата 10.08.2022 година до оспорващия е отправена Покана за запознаване със Заповедта за образуване на дисциплинарното производство и е указана възможността да представя доказателства да прави възражения.

На 12.09.2022 година до оспорващия е отправена Покана за даване на писмени обяснения във връзка с извършваната проверка и са зададени конкретни въпроси , на които следва да отговори и и е даден тридневен срок да депозира писмените си обяснения .

Поканата е връчена на 16.09.2022 година в 10.10 часа.

На 21.09.2022 година оспорващият депозирал своите писмени обяснения по повод образуваната дисциплинарна проверка .

На 23.09.2022 година до Директор СДВР е депозирана Справка за резултатите от извършената проверка, с която е предложено на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание „ Порицание“ за срок от 6 месеца.

Справката е връчена на оспорващия на дата 23.09.2022 година.

Със Справката Директор СДВР се е запознал на дата 18.11.2022 година и на тази дата е приел писмените и обяснения.

На 22.11.2022 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 513з-10110, с която наложил на М. дисциплинарно наказание – „Порицание“ за срок от 6 месеца.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 30.12.2023 година в 9,46 часа.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, както и такива ,сочещи, че лицето издало Заповедта – К. М. заема длъжността- Директор СДВР.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК,от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед рег.№5133-10110/22.11.2022 година на Директор СДВР-представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,т.4 от ЗМВР орган- това е Директор СДВР, който по силата на ЗАПОВЕД № 8121з-212 ОТ 24 ФЕВРУАРИ 2015 Г.ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР в сила от 24.02.2015 година заема ръководна длъжност за този вид наказания,изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.197,ал.1,т.3 от ЗМВР -мъмрене, писмено предупреждение и порицание/респективно неговата длъжност е по-висока от заеманата от страна на оспорващия. орган/наказанията се налагат от ръководителите на структурите по [чл. 37](#) - за всички наказания по [чл. 197](#) за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по [чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3](#). Съгласно чл.37 от ЗМВР основни структури на МВР са-главните дирекции, областните дирекции, Дирекция "Вътрешна сигурност", Дирекция "Миграция", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество", дирекциите от общата и специализираната администрация, А. на МВР, Медицинският институт на МВР,Националният институт по криминалистика,И. по психология. Главните дирекции, областните дирекции, дирекция "Миграция", дирекция "Международни проекти", дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", дирекция "Комуникационни и информационни системи", А. на МВР и Медицинският институт са юридически лица. По силата на алинея трета на чл.37 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.[Чл. 204 ЗМВР](#) регламентира компетентността на органите за налагане на дисциплинарно наказание в зависимост от неговия вид и в зависимост от заеманата длъжност, като всички ръководители на отделните структури в рамките на основната притежават компетентност на дисциплинарно- наказващ орган, като същата не може да бъде ограничавана или стеснявана. Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,ал.1 ,т.3 от ЗМВР/

От доказателствата по делото също е установено, че длъжността, която е заемал оспорващият е младша изпълнителска и респективно на това Директор СДВР е компетентен да налага дисциплинарни наказания.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето К. М. към датата на издаване на заповедта е заемал длъжността Директор СДВР, а и спор относно този факт между страните няма.

Спазени са изискванията за форма, като заповедта съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР. Съгласно сочената разпоредба, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/.

При издаване на заповедта, дисциплинарно-наказващият орган е спазил процесуално-правните разпоредби и материално – правните разпоредби.

Съгласно чл. 205, ал.1 от ЗМВР, дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или адвокат. Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата, да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството при условията на [чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс](#), да представят доказателства, да правят искания, бележки и възражения. Участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството.

В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 01.08.2022 година, с която е определена Комисия в състав, който следва да извърши дисциплинарното разследване, определил срок за завършване на дисциплинарното производство- два месеца от издаване на Заповедта.

В чл.3, ал.2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, Издадена от министъра на вътрешните работи, [Обн. ДВ. бр.59 от 16 юли](#)

2021г е посочено, че дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение. Съгласно чл.44,ал.1 от Инструкцията, Дисциплинарното производство започва с издаването на заповед от компетентния дисциплинарно наказващ орган, Заповедта по ал. 1 съдържа данни за извършителя, данни за извършеното дисциплинарно нарушение, предвиденото наказание за нарушението, дисциплинарно разследващия орган, на когото се възлага разследването, срока за извършване на разследването, правата на служителя, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е със съдържанието, посочено в цитираната норма.

При определяне на състава на Дисциплинарно- разследващия орган Дисциплинарно- наказващият орган е спазил процедурата, регламентирана в чл.15 от Инструкцията/ която норма има препоръчителен характер, а не задължителен, като е използван изразът „при възможност/ а не непременно/- При възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители с квалификация и опит в служебната дейност, по която се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, които не са участвали в проверка по същия случай срещу същия служител, от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, от звената "Човешки ресурси", с юридическо образование.

Спазена е процедурата, регламентирана в нормата на чл.18 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,Издадена от министъра на вътрешните работиОбн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г, сочеца, че върху копие от заповедта за проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва адрес за получаване на съобщения и данните по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#), подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#). По всяко време в хода на проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или на дисциплинарното производство служителят с писмено уведомление може да смени избраното лице, подпомагащо го в защитата. Уведомлението по ал. 2 се представя от служителя пред проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган. Извън случаите на [чл. 207, ал. 11 от ЗМВР](#) призоваването във връзка с проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарно производство се извършва с призовка по [чл. 47 от АПК](#). Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час/ а в чл.205,ал.2 от ЗМВР,за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване, като оспорващият е запознат със Заповедта за образуване на проверка и е посочено, че ще бъде подпомаган в защитата си от адвокат Бозов.

За резултатите от проверката е изготвена Справка, с която служителят се е запознал

срещу подпис. Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че М. не се е запознала със записа, предоставен от „Метрополитен“ ЕАД, защото записът е част от производството и снемането на съдържанието е отразено в Протокол, като съдържанието на записа е отразено в Справката и ако оспорващият е искал да се запознае със записа и да се назначи експертиза, той е могъл след запознаване със Справката да поиска както да се запознае със съдържанието на записа, така и да поиска назначаване на експертиза, но не е направил това и процесуалното бездействие на оспорващия по никакъв начин не може да доведе до извод, че при издаване на заповедта е допуснато съществено нарушение на административното производствените правила, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

При издаване на заповедта са спазени и материално- правните разпоредби.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 194,ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия,извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3,ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица,работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител „**Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективизирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР,е регламентиран в специалния закон,не означава,че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в**

администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **“че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“**

Дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" се налага за нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР/ чл.200,т.12 от

ЗМВР и се налага за срок от шест месеца до една година. Държавният служител се предупреждава, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по ал. 1 в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Не се квалифицират като нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР дисциплинарните нарушения по [чл. 194, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР/ и тава са](#) - 1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпоредженията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; 2. неизпълнение на служебните задължения; 3. неспазване на служебните правомощия, а по т.4 4. неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР не е посочено в изключението, визирано в цитираната норма на чл.12,ал.3 от Инструкцията.

От доказателствата по делото е установено, че на дата 11.07.2022 година оспорващият за времето от 07.00 часа до 19 часа е бил назначен в наряд на Метростанция "О." и около 10,40 часа извършила проверка на Х. А., в близост до касата за билети, поискала му личната карта, направила проверка, след което му поискала личния телефонен номер, а А. отказал и извадил телефона си за да заснеме действията, при което тя избила телефона от ръцете му, който паднал на земята, като хвърлила и личната му карта, като това поведение поведение се установява от приложения Протокол за преглед на предоставения видеозапис от „Метрополитен“ ЕАД / приложен на лст-40-47 от делото. Безспорно с това свое поведение, оспорващият е нарушил т.21 и т.33 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с който тя е запозната лично срещу подпис- т.21-държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото и при изпълнение на професионалните си задължения зачита правото на живот на всеки човек и неговото достойнство, като не извършва, провокира или толерира какъвто и да било акт на изтезание, нечовешко и унизително отношение или поведение.

След като нарушението е безспорно установено, както времето и мястото на извършването му, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарно наказващ орган- Директор СДВР ангажирал дисциплинарната отговорност на М.. Наред с това, преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е приел писмените обяснения на нарушителя, адресирани до Дисциплинарно- разследващия орган на дата 18.11.2022 година.

Наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР-не по-късно от два месеца от откриване на нарушението/ а нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с достатъчно доказателства за виновността и отговорността на служителя/което в случая е станало на дата 23.09.2022 година ,когато е изпратена Справката от проверката и не по-късно от една година от извършването му-11.07.2022 година.

Наложено наказание е и в съответствие с духа и целта на закона-да допринесе за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция. По силата на чл.4 от Инструкцията, цитирана по- горе и била в сила по време на извършване на нарушенията и по време на налагане на дисциплинарното наказание-дисциплинарното наказание се налага с цел да се въздейства на наказания служител за спазване на служебната дисциплина и да го предупреди да не извършва други дисциплинарни нарушения, възпитателно и превантивно върху останалите служители.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на М. е правилно ангажирана, което предполага от

своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отхвърляне на оспорването срещу него.

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Съгласно чл.143,ал.3 АПК,когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

По аргумент от чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 240 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна сложност, за да се присъди максималният размер на възнаграждението на юрисконсулт, проведени са две съдебни заседания и юрисконсулт Д. е присъствала на съдебните заседания и е депозирала писмени бележки.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/ приложима по силата на 144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на Р. П. М. от [населено място] срещу Заповед №513з-10110/22.11.2022 година на Директор СДВР, с която последният наложил на Р. П. М. - старши полицаи в 01 група на Сектор“ М.“ към Отдел “Охранителна полиция“ дисциплинарно наказание“ Порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЖЪДА Р. П. М. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР СДВР СУМАТА ОТ 100 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ:

